

WHEN LIFE GIVES YOU LEMONS, MAKE LEMONADE
Recensie Hallo familie door Lotti Verhoog, 13 jaar

Kind zijn is óók niet gemakkelijk. Familie is raar. Er zijn geen regels voor familie. Iedereen kan doen wat 'ie wil doen, want je blijft toch familie. Bij een vriendschap moet je iets onderhouden, moet je sympathiek blijven, maar bij familie hoeft dat niet. Ze zijn er toch altijd. In de bijzondere voorstelling *Hallo familie* van Maas theater en dans volg je een meisje dat bij haar oma thuisblijft, terwijl haar ouders uitgaan. De fantasie van het meisje slaat op hol en als kijker beleef je haar gevoelens en gedachtes over familie. Ze speelt met poppen. Alles wat zij met die poppen doet, wordt uitvergroot door acteurs. En hoeveel meer ze dit doet hoe meer jezelf na gaat denken over jouw familie.

Als het kind daarna gaat slapen, gaat de fantasie het dak uit.

De oma blijft rustig liggen slapen in haar stoel, waardoor wij weten dat wat we zien niet echt is. Er is niet écht een parade van dieren in de keuken. Het meisje beleeft wilde avonturen met die dieren. Je ziet aan het masker welk dier een persoon voorstelt, maar we zien het vooral aan de persoonlijkheid die de acteur uitbeeldt. Ze zijn lenig als een kat, gracieus als een zwaan, bonkig irritant als een beer, bang als een konijn, schichtig als een schaap en er is een als een duveltje uit een doosje opduikend groen mannetje. Hij is grappig, onheilspellend, druk, en lijkt gevaarlijk. De kostuums pasten precies bij het personage, zowel qua kleuren als modellen. Ook de muziek was heel erg goed afgestemd op de gebeurtenissen. Het basismuziekje was rustig en kalm en een klok gaf het verstrijken van de werkelijke tijd aan. Soms tikte die hard, soms hoorde je hem niet. Er wordt heel weinig tot niet gesproken in deze dynamische voorstelling. Alles wordt heel mooi uitgebeeld door een groep volwassenen die dansen, rennen, buitelen, klimmen, flirten, achter elkaar aan gaan etc.

Aan het eind moet haar knuffelkonijn dat ze vasthoudt alles oplossen. Een acteur beeldt haar konijn uit. Hij laat ons als publiek voelen hoe het is om als kind niet serieus genomen te worden. De ouders lachen hem uit als hij niet weet waar ze zijn en hij de bezorgdheid van het meisje uitdrukt. Dat ze haar ouders mist als ze een avondje weggaan is vanzelfsprekend, maar als kind durft ze dat niet te zeggen. Wij voelen met haar mee.

De ouders vieren een feestje met allerlei anderen. Ze zijn uitgelaten en vrolijk. Het mooiste van alles is dat dit een feestje is dat zich afspeelt in een keukenkastje. Sinds het zien van deze betoverende voorstelling droom ik van zo'n feestje in mijn keukenkastje.

Het feestje bij deze fantasierijke voorstelling begint al bij binnenkomst. Je kon namelijk spelletjes spelen, taart maken (die je na afloop van de voorstelling mag opeten) en glühwein drinken. Er draaiden gezellige kerstliedjes. De sfeer zat erin!

Ook de decoratie was verre van mis: overal citroenen, en omdat het iets voor kerst was natuurlijk ook een kerstboom versierd met citroenen in plaats van kerstballen. Waarom citroenen? Ken je misschien het spreekwoord: When life gives you lemons, make lemonade. Dit past perfect als je naar de omstandigheden kijkt. Ze wil niet dat haar ouders weggaan maar ze maakt er iets leuks van. Ga vooral met je ouders naar deze briljante voorstelling, om ze weer te laten begrijpen hoe het is om kind te zijn.